

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8033/2025
29.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Даница Вигњевећ адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Мољац, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1722/24 од 06.11.2024. године, у седници одржаној 29.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1722/24 од 06.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5134/18 од 20.02.2024. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, раскинут је Уговор о купопродаји непокретности који је оверен пред Општинским судом у Новом Саду – Одељење у Жабљу Ов1. 1290/2009 од 24.04.2009. године закључен између правног претходника тужиле, као купца и правног претходника тужене, као продавца. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци исплати 25.300,00 евра као износ уплаћен на име исплаћене купопродајне цене са домицилном каматом коју утврђује Европска централна банка од 24.04.2009. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати 655.792,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу преко досуђеног износа од 25.300,00 евра до траженог износа од 26.500,00 евра са домицилном каматом коју утврђује Европска централна банка на наведену разлику.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1722/24 од 06.11.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужене је делимично усвојена а делимично одбијена, па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 5134/18 од 20.02.2024. године, у побијаном усвајајућем делу одлуке о затезној камати на досуђени износ из става трећег изреке преиначена, тако што је обавезана тужена да тужилци досуђени износ 25.300,00 евра исплати у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом по стопи Европске централне банке на главне операције за рефинансирање за период од 27.04.2009. године до 24.12.2012. године а од 25.12.2012. године до исплате законску затезну камату по стопи одређеној Законом о затезној камати у динарској

противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 24.04.2009. до 26.04.2009. године, а пресуда потврђена у преосталом побијаном, а непреиначеном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права у складу са одредбом члана 403. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 4. и 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате тужиља је поднела 21.06.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 25.300 евра односно 2.970.746,24 динара (динарска противвредност 25.300 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе).

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Побијаном пресудом преиначена је одлука о законској затезној камати на досуђени износ, што није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се за утврђивање права на изјављивање ревизије, као меродавна вредност предмета спора, узима само вредност главног захтева, сходно одредби члана 28. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић